

Viatge pel terrat

Jaume Codina i Vilà

El Prat de Llobregat, 2011

ressenyes

similar papers at core.ac.uk

provided

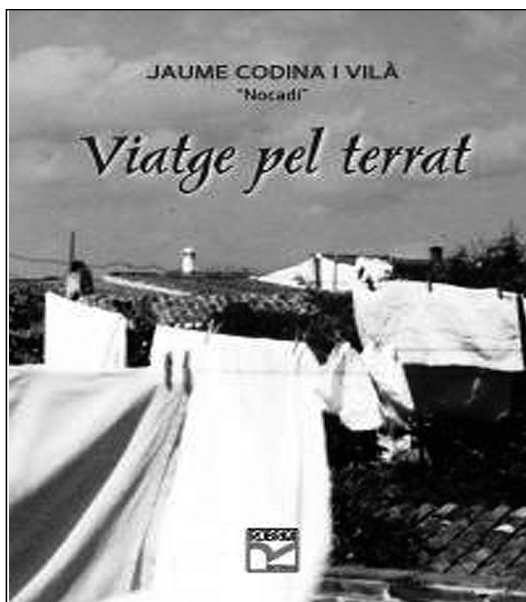
ANGEL MASSIP

Entre les múltiples activitats associatives i de compromís amb la societat, Jaume Codina fou president del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat des de 1975 o 1976 fins a 1995. El llibre *Viatge pel terrat* va ser escrit fa setanta anys i ha restat inèdit fins ara.

Com diu Vicenç Tierra en el Pròleg del llibre, Jaume Codina retrata, en *Viatge pel terrat*, de manera planera, fresca, deliciosa i minuciosa, una part del Prat del 1942 i, a més, explica l'esclat de les seves essències vitals de jove escriptor (la casa —Cal Matetes— i els seus voltants, la família, el negoci familiar, els amics, els jocs, la felicitat dels divuit anys, la intensitat de la seva devoció pel Prat).

Es tracta d'una petita joia del gènere de memòries i a la vegada de prosa descriptiva. Una prosa directa, senzilla però evocadora, arrelada a la terra i plasmadora dels ideals d'un poble (poble en el sentit de país, de nació).

Amb una prosa àgil i propera, Jaume Codina fa una descripció de la vista des del terrat. A partir de la recuperació de l'espai més immediat, vénen els records i les memòries. Sempre ens acompanyen els moments feliços i els no tan feliços de la infància perquè formen part de la nostra història personal, la qual configura la nostra identitat, de la mateixa manera que la història d'un poble configura la seva identitat com a poble. Els records dels colors, dels espais físics, de les olors (en el més característic estil proustià "el gust del pa moreno amb un raig d'oli"), dels objectes, molts dels quals lligats a activitats del passat que ara ja no perviuen rela-

cionades amb aquests objectes (pastera, tinell) ens remeten al moment històric que pretenen plasmar.

Entre les característiques lingüístiques, pròpies de la varietat central i de la subvarietat pratencas que s'observen en aquesta prosa de Jaume Codina, voldria destacar les següents.

Apareix —a de gènere femení en adjectius que en l'estàndard i altres dialectes són invariables: "muntanyes sobre les cases senzilles i el cel blau damunt les elegantes"; "L'era assolada també mereix el meu agraïment, perquè, conscienta de si mateixa, fa tot el que pot per ser bonica".

Són femenins els mots aviram i pendent "amb la seva aviram, enfilada als pallers o no"; "i té una lleugera pendent", formes vives però no gaire usades avui.

Hi trobem col·loquialismes com "diverticions", formada a partir de diversió, amb el radical reforçat per influència del verb divertir. Mots que avui s'empren menys i que hauríem de recuperar: deseu-vos 'donar-se en el joc', llucar 'mirar, esforçar-se per veure'.

La fraseologia és força rica: no fa? 'no és així?', fiquen-s-hi taps 'és així i no s'hi pot fer res', bona nit tartana 's'acaba', anem a pams 'expliquem-ho tot, que no s'escapi res' i fins i tot hi ha alguna endevinalla: "un home gros amb un sol os" 'paller'.

En definitiva, un llibre que llegireu amb gust i que us transportarà a un món d'emocions lligades tant a la infància com al territori.